

РЕШЕНИЕ

№ 7278

гр. София, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8813** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 3159 от 04.07.2023 г., постановено по н.а.х. дело № 20221110215430/2022 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 15-ти състав е отменил Наказателно постановление (НП) № НП-60/23.06.2022 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „Медицински надзор“ (ИАМН), с което на Д. К. Ч., на основание чл. 116к, ал. 1 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ) е наложена „глоба“ в размер на 300,00 (триста) лева, за извършено нарушение на изискванията на Медицински стандарт „Спешна медицина“, Глава втора „Елементи на диагностично- лечебния процес в обхвата на медицинската специалност „Спешна медицина“, Раздел пети „Транспорт на спешния пациент“, т. 2.2.б., във връзка с чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ.

В срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, решението е оспорено от административнонаказващия орган, с искане да бъде отменено.

Наведените касационни основания за оспорване са за допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на закона-чл.348, ал.1, т.2 и т.1 НПК, вр.чл.63, ал.1 ЗАНН. Тяхното осъществяване е аргументирано с доводи, че както в АУАН, така и в НП, ясно е посочено дължимото поведение от страна на д-р Ч. и нарушената

разпоредба в Медицински стандарт „Спешна медицина“. В тази връзка сочи, че именно извеждането на уточнение на посочената за нарушена разпоредба от актосъставителя води до конкретизиране на описанието на нарушението и до възможност нарушителят да разбере ясно какво е било дължимото от него поведение. Обстоятелството дали е била проведена консултация и налично ли било становище на специалист по профила на заболяването не било част от фактическия състав на извършеното от д-р Ч. нарушение. Решението за осъществяване на вторичен транспорт на пациента е на дежурния лекар на смяна и последният е осъществил бездействие в нарушение на Стандарта. СРС не възлагал в тежест на ИАМН да доказва дали д-р Ч. е бил изпълнител на чужди решения или е решението за извършване на вторичен транспорт на пациента е негово (и то съвпада и с решенията на другите лекари), нито пък сам си е изяснил този факт по време на съдебното производство. В мотивите на оспореният акт не е обсъден разговорът на д-р Ч. с Ц., който е изслушан от актосъставителя от приложения по делото диск от информационната система на тел. 112 и е обективиран в Констативен протокол № 5/07.01.2022 г. (стр. 10). Изяснени в случая били както авторството на нарушението, така и вида на деянието (бездействие), като СРС неправилно приложил материалния закон, а в нарушение на процесуалните правила не е изследвал докрай относимите факти.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът се представлява от юрк. П., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Заявява и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. При условията на еветуалност, ако съдът отхвърли жалбата, прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуалния си представител адв. Г., оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Подробни съображения излага в представения по делото писмен отговор. Заявява и искане за присъждане на адвокатско възнаграждение по чл. 38 от ЗАДв.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура, дава заключение за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че в периода от 06.12.2021 г. до 17.12.2021 г. включително, на основание Заповед № РД-13-1063/30.11.2021 г. и Заповед РД-13-1104/09.12.2021 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИАМН), била извършена извънредна проверка по самосезиране от служители на ИАМН на Университетската многопрофилна болница за активно лечение „Александровска“ ЕАД, със седалище и адрес на управление в [населено място], район Т., [улица], след изнесен в медиите случай във връзка с отказ за хоспитализация на пациент от гара Е. П..

В резултат на извършената проверка от служители в ИАМН било установено, че на 19.11.2021 г. поради влошаване на състоянието му, пациентът Й. А. И. бил транспортиран от Ц.-С. в Спешно отделение на УМБАЛ "Александровска" ЕАД. В амбулаторния журнал на Спешно отделение на УМБАЛ "Александровска" ЕАД пациентът бил записан под № 15489/06. След направени клинично-лабораторни и образни изследвания, дневните дежурни лекари поставили диагноза „абсцес на белия дроб с пневмония“, вследствие на което било взето решение за провеждане на своевременна консултация с гръден хирург, касаеща обема на лечебните дейности, както и/или евентуална хоспитализация в структура по гръдна хирургия, тъй като УМБАЛ „Александровска“ ЕАД не разполагала с такова звено.

В 14:45 ч. бил подаден сигнал от д-р Ч. до Ц. - С. с искане да се открие лечебно заведение със свободни легла в отделение по гръдна хирургия и да се извърши вторичен транспорт на пациента към същото. В 16:43 ч. д-р Ч. позвънил повторно в Ц.- С. с напомняне, че се очаква вторичният транспорт на пациента. Поради неосъществена хоспитализация на пациента в друго лечебно заведение, същият бил транспортиран до дома му, където екзитирал.

Предвид констатациите от проверката, началник на отдел „Р.“ в ИАМН съставил АУАН № А-17/27.01.2022 г., в който описал фактическите си констатации и квалифицирал извършеното от д-р Ч. като нарушение на изискванията на Медицински стандарт „Спешна медицина“ Глава втора „Елементи на диагностично-лечебния процес в обхвата на медицинската специалност „Спешна медицина“, Раздел пети „Транспорт на спешния пациент“, т. 2.2.6., във връзка с чл. 6, ал. 1 от Закона за лечебните заведения. АУАН бил връчен на 27.01.2022 г. на д-р Ч., като в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН от последния постъпили писмени възражения срещу констатациите в акта.

Въз основа на така съставения АУАН, на 23.06.2022 г. изпълнителният директор на ИАМН издал обжалваното НП № НП-60/23.06.2022 г., с което на ответника по касация било наложено административно наказание „глоба“ е размер на 300,00 (триста) лева.

За да отмени НП, СРС, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, доколкото установените нормативни изисквания на чл. 42, ал. 1, т. 4 и т. 5 и на чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН относно описанието на нарушението и правилното правно квалифициране на установеното при проверката, не са били спазени. Посочил е, че частичното позоваване на конкретна разпоредба, която да урежда реда и начина за осъществяване на вторичен транспорт на пациент не извежда ясно и недвусмислено нормативния регламент, вменяващ конкретно задължение. Приел е, че обстоятелствата, които очертават извършването на нарушението, не са ясно и точно конкретизирани и не позволяват да се разбере в какво се изразява нарушението и кой е неговият автор.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ, дейността на лечебните заведения и на медицинските и другите специалисти, които работят в тях, се осъществява при спазване на медицинските стандарти за качество на оказваната медицинска помощ и осигуряване защита на правата на пациента. Медицинските стандарти се утвърждават с наредби на министъра на здравеопазването.

Приложима в случая е Наредба № 3 от 6.10.2017 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Спешна медицина“, издадена на основание законовата

делегация на чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ.

За да се прецени дали действията на лекаря, посочен като нарушител, действително съставляват нарушение и на кое точно изискване, следва да е изначално ясно какво е било дължимото поведение и кой нормативен документ го прави задължително. Следвало е в случая да бъдат посочени извършените от дееца действия и това в противоречие с кои задължения по утвърдения медицински стандарт са същите, съотв. кои правила на добрата медицинска практика са нарушени.

В АУАН и в НП посочената правна норма, регламентираща конкретно правило за поведение, която да е нарушена е Наредба № 3 от 06.10.2017 г. за утвърждаване на медицински стандарт "Спешна медицина": Глава втора "Елементи на диагностично-лечебния процес в обхвата на медицинската специалност "Спешна медицина", Раздел V Транспорт на спешния пациент, т. 2.2.6. „Вземането на решение за вторичен транспорт се осъществява след проведена консултация и становище на специалист по профила на заболяването (републикански консултант или друг специалист) от болнична структура от трето ниво на компетентност относно възможностите за транспорт и осигуряване на прием и лечение в подходящо приемно лечебно заведение за болнична помощ". Въз основа на изложеното, следва да се прецени дали това нарушение е повлияло и доколко върху качеството на оказаната медицинска помощ.

Правилен е изводът на СРС, че АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН. На д-р Ч. е наложена глоба за нарушение на „изискванията от Глава II, Раздел пети „Транспорт на спешния пациент“, т. 2.2.6. от Наредба № 3/06.10.2017 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Спешна медицина“, вр. чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ“. Така посочена правната квалификация не позволява да бъде разбрано за какво поведение се налага глобата, кои точно правила са нарушени и в какво точно се изразява нарушаването им. В АУАН и НП липсва посочване на друга правна норма, съдържаща задължение за санкционираното лице, относима към описаното от фактическа страна деяние. Бланкетното посочване на изискванията на Глава II, Раздел пети от Наредбата не покрива законовия стандарт за правна квалификация на извършеното, което накърнява правото на защита на наказаното лице.

Предложената от СРС аргументация е убедителна и се споделя от касационната инстанция. Допуснатите при съставянето на АУАН и издаването на НП нарушения са съществени, тъй като създават неяснота както относно конкретното действие или бездействие, в което се е изразило нарушението, така и относно състава на нарушение, който е приет за осъществен.

По изложените съображения, касационният състав споделя извода на СРС, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната на наказателното постановление на това основание.

В допълнение към изложеното следва да се посочи, че административнонаказващият орган не е подвел нарушението под приложимата санкционна норма. Спешното отделение в УМБАЛ „А.“, макар и в рамките на болница за активно лечение, функционира като спешен център, именно поради което за него е приложим стандартът за спешна медицина, приет с Наредба №3 от 06.07.2017г. - обстоятелство, което не се оспорва нито от наказаното лице, нито от административнонаказващия орган. В този смисъл с оглед ангажиране на административнонаказателната отговорност на работещите в него, трябва да се разглежда като лечебно заведение по

чл.10 от ЗЛЗ, съответно отговорността му да се реализира по чл.116б от ЗЛЗ, а не по чл.116к от с.з., както е приел АНО.

Предвид изложеното решението е постановено при липса на релевираното касационно основание или на друго такова, за което касационната инстанция следи служебно, поради което същото се оставя в сила.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК, вр.чл.63д, ал.1 ЗАНН ответникът има право на разноски. Правото е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им. Защитата на ответника е осъществена от адвокат при условията на чл.38, ал.1 от Закона за адвокатурата (ЗА). На основание чл.38, ал.2 ЗА на пълномощника на ответника- адвокат Г. следва да се присъди адвокатско възнаграждение, което съдът определя на основание чл. 18, ал. 2 и чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 400 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2, АПК, чл.143, ал.3, вр.чл.228 АПК и чл.38, ал.2, вр. ал.1 ЗА Административен съд София-град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3159 от 04.07.2023 г., постановено по н.а.х. дело № 20221110215430/2022 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Изпълнителната агенция „Медицински надзор“-гр.С. да заплати на адвокат К. С. Г., вписана в регистъра на АК-С. под № [ЕГН], сумата в размер на 400 (четиристотин) лева, адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна правна помощ на ответника по делото.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.